

tera part. n. 1 in fin. l. 13 tit. 14 part. 5.—Injuriarum, vide in verbo INJURIA, et verbo INJURIANS.—furti an detur contra furem, etiam extra locum ubi furtum commissit, si ibidem cum furto reperiatur, vel sine, n. 1 l. 4 tit. 14 part. 7.—furti contra quem detur, vel non, gloss. dict. l. 4 per textum ibi.—furti an detur contra consulentem furtum fieri, et quando, et qualiter, n. 1 dict. l. 4 per text. ibidem.—furti an detur contra tutorem qui rem pupilli dolo subtraxit, n. 1 et 2 l. 5 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—furti an detur contra tutorem ratione doli præsumpti, dict. n. 1 dict. l. 5.—furti an detur contra hospites qui gratis aliquem in domum suam receperunt, si illi aliquid furatum fuit, n. 1 l. 7 per illum text. t. 14 part. 7.—Actione furti an teneatur ille qui servum, vel filium alicujus ad furandum induxit, si rex ab ipsis furetur domino sciente, et consentiente, et an idem in fratre dicendum sit, n. 1 et 2 l. 8 per textum ibi, tit. 14 part. 7.—Actio furti an detur creditori adversus debitorem, quando ipse ei pignus sibi datum furatus est, vel si cum in ejus potestate remaneret, illam alienavit, vel aliter contractavit, gloss. l. 9 per text. ibi tit. 14 part. 7.—furti an detur creditori, quando pignus alicujus debitoris furatum fuit, vel an ipso debitori detur, ibidem n. 6.—Et an tunc creditor ex actione furti aliquid lucrare possit, ibidem, in num. 7 et 8.—Actio furti an detur contra fullonem vel officialem qui rem alicujus suscepit, ut ex ea aliquid faceret, si postea dicit illam sibi furatam, per n. 1 et 2 cum aliis ibi, l. 10 t. 14 part. 7.—furti an detur fulloni cui res sibi data furata fuit, vel an ipso rei domino, ibi in n. 4 et 5.—furti an detur commodatario, vel commodanti, quando res commodata furata fuit, et an si commodator elegerit illam uni petere, possit ad alium postea redire, et quando, gloss. l. 11 t. 14 p. 7.—furti an depositario rei detur contra furem, quæ illam sibi furatus est, vel domino, et qualis detur unicuique, et qualiter, v. gloss. l. 12 ibi per illum textum.—Et an eadem detur usufructuario rei, si res in qua usumfructum habet furetur, ibi gloss. ll. 6 et 7 per illum textum.—Actio furti an detur colono partitario, vel qui nummis colit contra furem, dict. n. 7 dict. l. 12 per text. ibi. t. 14 part. 7.—Et quid si fructus erant collecti vel non, et quid si adhuc inter ipsum et dominum non erant divisi, ibi ll. 8 et 9.—Actio furti an detur legatario cui res sibi legata furata fuit ante quam sibi traderetur, n. 4 l. 15 ibi.—furti an detur contra officiales Regis monetam expendentes præter Regis voluntatem, vel contra monetarium facientem pro se monetam bonam, vel metallum pejus meliori immiscendo, gloss. ll. 14 et 15 tit. 14 part. 7.—furti an detur contra furantes ligna, et affigentes domui suæ, per n. 2 l. 16 ibi per illum text.—furti an detur contra minorem, furiosum, vel furem domesticum, et quando sic, et qualiter, gloss. l. 17 ibi per illum text.—furti an detur contra filium, servum, vel uxorem quando fuit in magna quantitate, n. 6 dict. l. 17.—furti an detur domino rei furatæ contra receptatorem latronis, n. 14 l. 18 tit. 14 part. 7.—de pauperie utilis, an et quando detur contra dominum feræ si non detinet ligatam, n. 8 l. 23 tit. 15 part. 7.—de pauperie tantum datur, quando animal nocuit contra naturam sui

generis, n. 4 l. 24 ibi.—de pauperie debet dari ab solutionem totius damni, vel ad dandum animal pro noxa, dict. n. 4 dict. l. 24.—legis Aquiliæ, vel damni infecti non datur propter damnum procedens ex contractu, n. 2 l. 1 tit. 15 part. 7.—legis Aquiliæ, vel damnum infecti, ut locum habeat, requiritur, quod ibidem dolus vel culpa præcedat, dict. n. 2 dict. l. 1.—damni dati, vel legis Aquiliæ, an detur commodatario, et quando, n. 5 l. 2 tit. 15 part. 7.—legis Aquiliæ, vel damni infecti cui, et contra quem detur, et coram quo iudice intentetur, gloss. ll. 2 et 3 ibi per illum text.—legis Aquiliæ vel damni dati, an legatario detur quando in re sibi legata damnum datum fuit, n. 8 dict. l. 2 per text. ibi.—damni dati quando contra iudicem detur vel non, gloss. l. 4 per text. ibi tit. 15 part. 7.—damni dati, vel legis Aquiliæ an detur contra mandantem, si ille qui damnum dedit, erat sub alterius potestate.—Et quando, et qualiter, gloss. l. 5 ibi per textum illum.—Actio damni dati datur contra quemlibet culposum, licet det operam relicta, gloss. l. 6 ibi per illum textum.—Et an in actione legis Aquiliæ vel damni dati veniat levissima culpa, n. 4 in principio l. 10 tit. 15 part. 7.—Actio damni infecti, an detur contra accendentem ignem in agro suo restitui, si ex tali facto alicui damnum subest, quando, et quid in foro animæ, n. 4 l. 10 tit. 15 part. 7 per illum text. ibi.—damni infecti an detur contra vicinum destruentem domum sui vicini causa ignis cum impetu advenientis, n. 2 l. 12 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Et an tunc civitas vel vicinia teneatur contribuere pro reparatione talis domus sic destructæ, v. dict. n. 2 dict. l. 12.—Actio damni dati qualiter detur quando plures simul percusserunt, vel damnum dederant, n. 1 l. 15 ibi.—Et quid si damnum solvatur ab uno ex eis, an ceteri liberentur, et qualiter, et an damnum recipiens etiam tunc contra illos agere possit, et qualiter, n. 2 dict. l. 15 per text. ibi.—Actio legis Aquiliæ, vel damni dati qualiter detur contra negantem, n. 4, 5 et 4 l. 16 t. 5 p. 7 per illum text.—an detur contra confitentem in iudicio se deliquisse, cum ita non sit, n. 1 l. 17 per text. ibi.—præsens, et præteritum tempus respicit, non futurum, n. 3 l. 18 per text. ibi tit. 15 part. 7.—vel damni dati, qualiter detur contra facientem ad emendam ipsius, n. 4 dict. l. 8.—Actio damni dati qualiter detur contra occisorem servi, qui officium habebat, gloss. 19 l. ibi per illum text.—an detur contra dominum quadrupedis mansueti, et quando non, gloss. l. 22 per text. ibi, t. 15 p. 7.—Et quid in bestiis ferocem si illa damnum dedit, n. 8 l. 23 ibi per illum text.—Actio damni dati, quando, et qualiter detur contra dominum gregis, quando ipsa in agrum alienum damnum dedit, et qualiter aestimetur damnum istud, vel frumentum quod adhuc erat in herba, n. 1 cum aliis ibi, l. 24 tit. 15 part. 7.—an detur contra dominum ex delicto pastoris, et quando, n. 2 et 3 ibidem.—an detur contra dominum domus ex qua aliquid projectum fuit, et an ipse dominus illud à familiari projicienti recuperabit, et quid si in domo plures inhabitentur simul, n. 12 et 13 dict. l. 25 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Actio qualiter detur contra scindentes arbores fructiferas, et de pœna istorum, n. l. 28

ibi per illum text.—et exceptio, an eodem modo, et æqualiter procedant, n. 3 l. 7 tit. 23 part. 7.

Actor sine actione aliquando experitur, n. 3 l. 22 tit. 2 part. 5.—si non probavit, et ideo fuit condemnatus, an rei dominium amisit, n. 2 l. 28 tit. 2 part. 5.—coram quo iudice debeat suam proponere actionem, n. 2 l. 32 tit. 2 part. 5.—debet eligere si reus habeat plures foros, n. 17 per text. ibi in dict. l. 32.—Quoties deficit in probationibus, debet in sumptibus litis condemnari, quia justam non præsumitur habuisse litigandi causam, l. 39 ibi.—Et quid si testes fuerunt reprobat, non ratione delicti, sed suarum personarum.—Et quid si unum tantum habeat testem, an excusetur, ibidem.—Actor semper præsumitur ignorare, an reus verum; vel mendacium responderit, n. 4 l. 2 tit. 5 p. 5.—missus in possessionem ob rei contumaciam ex primo decreto, an possideat ante annum in reali.—Et an possit locare prædium, et fructus vendere, et ad quem agricultura et locatio spectet, et si in domo in qua missus est habitavit, an teneatur solvere pretium habitationis, vel in sortem computari, n. 4 l. 2 tit. 8 part. 5.—Actor missus in possessionem expellit possessorem contumacem in reali, in personali autem non, ibi.—missus in possessionem, si dejecit de possessione, qualiter dejiciens puniatur, n. 1 et 2 l. 5 tit. 8 part. 5.—quo jure possit petere se mitti in contumacis possessionem, n. 11 l. 6 ibi.—fructus facit suos, si missus intra annum possessionem non recuperet, poterit tantum contumax etiam termino elapso agere super proprietate, et intra quod tempus talem quæstionem movere debeat, n. 8 l. 6 tit. 8 part. 5.—missus in possessionem an possit petere iudici ut pronuntietur diffinitiva, et declaretur rem esse suam, n. 8 l. 6 tit. 8 part. 5.—missus in possessionem poterit petere iudici ut præcipiat vendere res in quas missio facta fuit, si solutionem magis, quam incumbere possessionem velit, ibi num. 11.—Et an isto casu reus prius citandus est in propriam personam, et an sufficiat citatio ad domum, n. 15 l. 6 tit. 8 part. 5.—Actor si occultavit exceptionem rei, an venditio facta illarum rerum in quibus missus fuerat, retractetur, n. 14 l. 6 tit. 8 part. 5.—in diversis libellis, an possit fundum, postea viam petere, et quid si in eodem libello, n. 5 l. 7 tit. 10 part. 5.—an possit reo petere ut juret, etiam quando actor nihil probavit, et an reus teneatur jurare, n. 4 l. 8 tit. 11 part. 5.—non probans, reus absolvitur, et in dubio videtur quis absolutus, quia actor non probavit, n. 3 in principio, l. 4 t. 14 part. 5.—probans semel possedis, si agatur uti possidetis, an illud sibi sufficiat, n. 4 l. 10 tit. 14 part. 5.—An contra eum debeant recipi testes, et sententia ferri debeat ad instantiam rei, si ipse contumax sit lite adhuc non contestata, n. 2 l. 9 tit. 22 part. 5.—Actoris contumacia major est quam rei, n. 2 dict. l. 9 tit. 22 part. 5.—Actor litem non prosequens citari debet, n. 3 l. 9 tit. 2 part. 5.—si in aliquo casu curiæ fecit citare reum, et postea non comparuit, an ipse citandus sit, dict. n. 5.—et instantia ista contra actorem perempta, quæ probationes per eam pereant, quæ verò non, ibidem in n. 4.—Actor contumax, etsi pro eo lata sit sen-

tentia, debet solvere eo condemnato expensas quas fecit ibi, et quales, n. 6 dict. l. 9.—habet tria remedia contra reum absentem, et contumacem lite contestata, n. 1 l. 10 tit. 22 part. 5.—si elegerit viam probationis, si reus sit contumax, possunt testes recipi et procedi ad diffinitivam lite non contestata, n. 2 l. 10 tit. 22 p. 5.—eligere poterit utrum rem, vel æstimationem petat, si res perdita appareat, et æstimatio soluta fuit, n. 4 l. 19 tit. 22 part. 5.—Et an eligere debeat ante litem contestatam, vel post, ibidem.—Et quid si ante quam æstimationem solvat res inveniatur, an ad solutionem æstimationis teneatur et tunc, n. 5 dict. l. 19 tit. 22 p. 5.—Actor si se velit restituere contra sententiam à qua non fuit appellatum ex justa causa, vel impedimento, an possit sicuti potest reus, n. 9 dict. l. 19.—qui iudicem corrumpere voluit, amittit actionem suam, et an ipso jure, vel per sententiam, n. 1, 5 et 7 l. 26 tit. 22 part. 5.—Et ideo sic puniuntur quia sunt perjuri, dict. n. 7.—Actor pro quo lata fuit sententia, si sentiat se in aliquo prægravari, an appellare debeat, et quando si victus ab ea jam appellavit, n. 1 l. 9 tit. 23 part. 5.—Et quid si contumax sit in veniendo ad audiendam sententiam, an postea appellare possit, ibidem in n. 2.—Et de qua contumacia istud intelligi possit, et quid si de facto admittatur ad appellandum, dict. num. 1.—Et quid si iste talis esset rusticus, minor, vel mulier, dic. num. 2 in fine.—Et quid si venit iudice adhuc sedente pro tribunali, vel habuit justam causam, ibidem in n. 5.—Actor qui obtinuit ex falsis probationibus, si de hoc fuerit conscius, et lata sit pro eo sententia, an rescindi debeat etiam si transacti fuerint viginti anni, n. 3 l. 2 t. 26 part. 5.—Actoris an sit electio quando alternative sibi plura dantur remedia, n. 4 l. 29 tit. 11 part. 4.—Actor constitutus à tutore ad res pupilli petendas in iudicio, an valeat et teneat talis constitutio facta sine causa, n. 2 l. 96 tit. 18 part. 5.—an constitui possit à tutore ad unum actum tantum, et an ad ea quæ sunt voluntariæ jurisdictionis, ibi n. 5.—Et an talis actor constituatur sub periculo tutoris, si quis malefecerit, ibidem in n. 4.—Actor si nihil reo peterit, an reus possit contra illum querelam non numeratæ pecuniæ ponere, n. 3 l. 9 t. 1 part. 4.—post biennium petens debitum confessatum per scripturam non repellitur exceptione non numeratæ pecuniæ, ibidem.—Etiam si reus velit probare non fuisse sibi numeratam, et quid de jure Canonico, ibidem in n. 6.—Actor quam actionem intentari possit contra inventorem rei commodatæ sibi, quando ipse pro ea domino rei pretium solvit, n. 1 l. 8 tit. 2 part. 5.—Et an et quando rei vendicationem possit intentare, ibid.—Actor an cum emptore rei suæ, vel cum venditore litigare teneatur, et qualiter se habere debeat, n. 3 l. 53 tit. 5 part. 5.—Actore invito venditor potest assumere in se litem super defensionem rei suæ alteri venditæ ibidem.—Et quid si actor dicat personam emptoris esse legiorem, et interesse sua secum litigare, potius quam cum venditore, ibidem.—Actor si plene probet culpam, tunc non est locus delationi juramenti ratione conjecturarum, quas reus pro se adducit, n. 13 l. 15 tit. 8 part. 5.—si sit negligens in conveniendo fidejussorem,

ut reum, quem in iudicio sistere promissit sine adjectione termini illud sistat, n. 5 et 6 l. 19 tit. 12 part. 5.—Et an elapso triennio fidejussor à fidejussione liberetur, et quando, et in quibus, dict. n. 5 et 6.—Et an actoris dolus, vel calumnia ipsius litigantis vitiet transactionem ipso jure, n. 8 l. 53 tit. 14 part. 5.—Actor qui ante quam finiret litem decessit, an et quando actionem suam ad hæredes transmittat, si ratione criminis proposita sit, et ad vindictam, gloss. l. 25 per illum test. tit. 1 part. 7.—cum petit sibi damnum resarciri, et ejus æstimationem, quid probare teneatur, et an sufficiat ipsius juramentum supe. æstimatione, n. 4 l. 18 tit. 15 part. 7.—Et qualiter dubia secundum intentionem actoris, vel rei declarari debeant, n. 1 l. 3 tit. 53 part. 7.

Actus qui sufficiant ad inducendam consuetudinem, n. 2 l. 1 per text. ibi, tit. 2 part. 1.—iniquus non inducet consuetudinem, n. 1 l. 3 tit. 2 part. 1.—multiplicatus secundum multiplicationem agentium si perfectè ab uno quoque agatur, n. 1 l. 7 tit. 4 part. 1.—voluntarius debet cum consilio omnium perfici, n. 4 l. 10 tit. 14 part. 1.—nostri voluntarii non extenduntur ultra quam proferuntur, n. 2 l. 7 tit. 10 part. 5.—non necessarius concernens tamen causam pietatis, vel simile, licet unus contradicat, non impedit quicquam, n. 4 l. 10 tit. 14 part. 1.—factus contra juramentum valet, licet taliter facientes sint perjuri, n. 5 l. 5 tit. 16 part. 1.—alias reprobatus permittitur aliquando ratione publicæ utilitatis, n. 3 l. 4 tit. 6 part. 5.—factus me præsentem, tacente et consentiente, inducit consensum, et tacitum mandatum, n. 2 l. 2 tit. 13 part. 3.—vitiatur eo ipso quod fit contra legem prohibitivam, et quare, n. 7 in principio, l. 28 tit. 14 part. 5 ubi, et ponit plures limitationes ad istam regulam, et quid si lex prohibeat fieri, et addat pœnam facienti, an tuæ actus factus contra legem teneat, et tantum agatur ad pœnam, dict. n. 7.—si fiat contra formam à lege datam, an valeat, ibidem in dict. n. 7.—Et quid si fiat contra legem vivam, id est, contra Principis mandatum, ibidem.—Actus invalidus ex defectu solemnitatis positivæ potest per Principem validari, secus si defectus sit juris naturalis, n. 1 l. 15 tit. 18 part. 5.—viventium bene possunt esse in suspensio et pendenti, non tamen idem est dicendum in actibus morientium, quod ad aliam quæstionem inducit, n. 6 l. 10 tit. 51 part. 5.—solus conductionis etiam in scienti rem quam conduxit esse suam, an operetur dominii translationem in locatorem sine alio tit. n. 2 l. 9 tit. 50 part. 5.—Et an ex exercitio actus quod de facili non solet concedi, et gratiose, præsentem et scientem eo ad quem pertinet, acquiratur quasi possessio in exercente, et an videatur uti jure suo, n. 5 l. 15 tit. 51 part. 5.—Actus geminatus, et de ipsius virtute, n. 7 l. 3 per text. ibi, tit. 12 p. 5.—si peccat in forma, an ex eo nascatur naturalis obligatio, n. 4 l. 5 tit. 12 part. 5.—non vitiatur licet fiat clam, nisi quando ex tali clandestinitate aliqua fraudis præsumptio resultat, n. 1 in præmio tit. 5 part. 4.—qualiscumque sit, an vitiatur ex appositione conditionis impossibilis de facto, n. 4 l. 6 tit. 4 part. 4.—legitimi non recipiunt

diem, neque conditionem, n. 3 l. 15 tit. 6 part. 6.—voluntariæ jurisdictionis potest extra territorium exerceri, n. 6 l. 4 tit. 15 part. 4.—ad hoc ut valeat debet prius removeri impedimentum; quod ad quæstionem adducit, n. 6 l. 6 tit. 15 part. 4.—unus, vel binus an introducat consuetudinem, n. 4 post principium, l. 3 tit. 26 part. 4.—propter turpitudinem agentis reprobatus nulla constitutione permitti potest, et æquiparatur actui prohibitivo de jure Divino, n. 5 verbo præterea, et verbo item actus, l. 32 tit. 9 part. 6.—activorum sunt in patienti bene disposito, n. 3 col. 7 post principium, l. 32 tit. 9 part. 6.—qui potest geri ex duplici potestate sustentabitur ex ea quæ melius valere potest, n. 4 quæst. 2 in medio, l. 6 tit. 11 part. 6.—qui est confirmatus, tunc per cessationes causæ non debet ejus effectus retractari, n. 4 supra dict. quæst. 6.

Accusator in causa criminali, si inde mors sequatur, est irregularis, nisi antea fuerit protestatus quod non intendit, etc. n. 1 l. 17 tit. 6 part. 1.—calumniator punitur similitudine supplicii, n. 6 l. 12 tit. 17 part. 5, et n. 2 l. 53 tit. 18 part. 5.—secundus super eodem crimine, de quo quis est per sententiam liberatus, an purgetur, si juret se nescisse illum fore accusatum prius, n. 27 l. 20 tit. 22 part. 3.—qui assidue intrat domum judicis, ut captet cum eo familiaritatem, an puniatur, n. 1 l. 26 tit. 25 part. 5.—qui judicem corrumpendo aliquid ei dedit, amittit actionem suam quam habebat contra accusatum, et an per sententiam, vel ipso jure eam amittat, n. 3 l. 26 tit. 22 part. 5.—Matrimonii repellitur propter quæstum, et qualiter hoc probetur, n. 5 per text. ibi, l. 4 tit. 9 part. 4.—an teneatur se subscribere ad pœnam talionis, et an accusator licet expressè se non subscribat, tacitè tamen videatur se subscribere, et an ista subscriptio sit in usu, n. 2 et 3 l. 13 tit. 9 part. 4.—Accusatores si sint plures alicujus matrimonii, ad iudicium unus ex eis tantum eligi debet aliis exclusis, n. 3 per text. ibi l. 14 ibi.—Accusator an possit esse testis in illa causa in qua fuit electus ad accusandum, et quid in causa matrimoniali, dict. n. 5 dict. l. 14.—si deferat tantum, neque suam accusationem, probat, an ex hoc præmium mereatur, n. 4 l. 3 tit. 22 part. 4.—non requiritur in notoriis, et sine eo iudex procedere potest, n. 7 in prologo 7 part.—Et an sine accusatore quis puniri possit, et quando, n. 2 l. 1 tit. 1 part. 7.—Accusator an necessario in omnibus criminibus se inscribere teneatur, n. 3 l. 1 et gloss. 2 tit. 1 part. 7.—quis esse non possit, per gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 1 p. 7.—an ad tertiam accusationem admittatur, si alias duas fecit, et quando, n. 10 dict. l. 2.—idoneus an sit ille, qui de crimine accusatus fuit pendente sua accusatione, n. 5, 4 et 5 l. 4 tit. 1 part. 7 per text. ibi.—Et an tunc cum reaccusare non possit, implorare possit iudicis officium, ut crimen puniatur, dict. n. 3 ad fin.—Et qui si persequitur suam, vel suorum injuriam, et an tunc propter hoc supersedeatur in prima accusatione, n. 6 dict. l. 4 per text. ibi.—Accusator an esse possit accusatus, et jam damnatus de aliquo crimine, et quem accusare non possit, n. 8 dict. l. 4.—Et an accusationem jam cœptam prosequi possit per se, vel procuratorem,

n. 9 dict. l. 4.—Et an tunc supersedeatur in executione pœnæ, ibi.—Accusator si non probet delictum, an excusetur ratione officii, et quando, et quid in denuntiatore, n. 5 l. 6 et n. 4 l. 5 ibid.—Et an plures possint unum de uno et eodem delicto accusare, et quando; et alia in ista materia, v. n. 2 cum sequentibus t. 1 part. 7.—Et quæ sint causæ quando unus accusator potius quam alius admittatur ad accusandum, quando plures concurrunt, ibi n. 5.—Et an electo uno ex accusatoribus, cæteri qui repulsi fuerunt, possint esse testes in illa causa, dict. n. 5.—Accusator an ab accusato, vel ab alio possit de alio crimine accusari, ibi, n. 4 et n. 5 l. 4 ibi.—qualiter suam accusationem proponere debeat, et an juret, et se nominare teneatur, et quæ ibidem narrare debet, gloss. l. 14 tit. 1 part. 7.—non est in usu quod se subscribat ad pœnam talionis, et an teneatur dare fidejussorem de prosequenda accusatione, n. 8 dict. leg. 14.—coram quo iudice criminaliter accusare possit aliquem, et quando, gloss. l. 15 ibi.—si non compareat postquam reus citatus venit, qualiter ejus contumacia debet increpari, et in quo puniatur, et quando, et quid iudex facere debeat, et alia plura in hoc gloss. l. 17 per illum text. tit. 1 part. 7.—etiamsi non compareat in termino præfixo accusato, debet tamen citari, n. 4 l. 17 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et qualiter tunc accusator citari debeat, ibi n. 5.—Et qualiter incidat in pœnam Turpilliani, si postea non compareat, ibi n. 5 et n. 9 per illum text.—Accusator, an et quando possit per abolitionem ab accusatione desistere, et an recepta pecunia, et cum causæ cognitione, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et intra quantum tempus istud facere, et quando non, n. 4 ibi, cum 4 sequentibus.—Et quid si accusator velit desistere ante litem contestatam vel post publicationem, n. 4 ibi in fin.—Et quid si testes fuerint jam torti, an ad abolitionem deveniri possit etiam eis consentientibus, ibi n. 5.—Accusator de falsa moneta licet non probet, non punitur, et quare, et quando sic, n. 1 l. 20 ibi per illum text.—si sit hæres testatoris et non probet accusatum testatorem occidisse, an propter hoc incidat in pœnam, n. 2 l. 21 ibi.—si cum accusatore transegerit super crimine, an transactio teneat; et plura in hoc gloss. l. 22 ibi per illum text.—si decedat, an instantia pereat, vel an ejus hæredes accusationem prosequere teneantur, gloss. l. 25 tit. 1 part. 7.—alicujus de aliquo crimine si lite contestata decedat, an et quando, et in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusati transeat, et in quibus actionibus, et pro qua parte; et quid si pœna veniebat applicanda fisco, n. 1 cum aliis ibi, l. 25 per illum text. tit. 1 part. 7.—Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem, vel si reus fuit contumax, non habens causam non veniendi, n. 2 ibi.—Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit à lite recessum, an tunc actio pœnalis sit ad hæredes transitoria, n. 2.—Et quid si fidejussor decedat, an ejus hæredes teneantur, n. 4 dict. l. 25 et qualiter hæredes teneantur tunc, ibidem in n. 7.—Accusator si non probet delictum, an et quando incidat in pœnam talionis, et quando non, n. 10 cum sequentibus, l. 26 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—et denuntians in

quo differant inter se, n. 2 l. 27 tit. 1 part. 7.—Et an præmium, quod datur accusatori ex forma statuti, illud denuntianti debeatur, dict. n. 2.—Accusator quæ falsam accusationem proposuit, an puniatur de falso, n. 1 l. 7 tit. 9 part. 7.—an debeat esse præsens quando reus torquetur, n. 6 l. 5 tit. 50 part. 7.

ACCUSARE non tenetur ille quisque aliquem commisisse delictum aliquod, si illud probare non possit, et quid in crimine læsæ majestatis, n. 2 l. 35 tit. 6 part. 1.—an, et quando quis compellatur per iudicem, et quid in filio nolente patris occisores accusare, n. 1 l. 46 tit. 2 p. 5.—an possit affinis de injuria affinis, n. 5 l. 5 tit. 6 p. 4.—non potest matrimonium propter adulterium alius præterquam ipsi conjuges, gloss. per text. ibi, in l. 2 tit. 9 part. 4.—Et an in tali accusatione, licet civiliter sit mota, debet observari forma, l. libellorum, D. de accusationibus, v. ibidem in n. 5.—Accusare debet uxoris adulterium maritus, aliàs peccat mortaliter, et quando dicitur quis patronus turpitudinis, n. 5, 6 et 7 l. 2 t. 9 part. 4.—potest uxor maritum de adulterio quoad thori separationem tantum, n. 12 l. 2 tit. 9 part. 4.—matrimonium non potest existens in peccato mortali, vel qui ob hoc aliquid recepit, n. 2 et 3 l. 4 tit. 9 part. 4.—Et qualiter istud probetur, ibidem, quod procedet iudice ex officio illam repellente, ibi n. 5.—Accusare an possit matrimonium ille, qui cum præsens esset, intra terminum noluit impedimentum, quod ipse scibat denuntiare, n. 1, 2 et 3 l. 5 tit. 9 part. 4.—potest matrimonium aliquis etiam post terminum, si adhuc non fuit contractum, ibi, n. 4.—E quid si sponsus multa expendit in præparamentis, n. 4 dict. l. 5.—Et an post contractum matrimonium admittatur saltem per viam denuntiationis, ibi n. 5.—Et an sufficiat ipsius juramentum, si non adsit probabilis causa ignorantie, ibi in n. 7.—Et an et quando infirmitas, quæ tunc erat, illud excuset, et postea ad denuntiando habilem faciat, ibidem n. 8.—Accusare an possit matrimonium ille, qui jurat se antea non cognovisse impedimentum quod inheret, ibidem in n. 11.—an possit maritus uxoris adulterium, si ipse etiam adulterium commisit, n. 2 l. 6 ibi.—Et quid si objiciat marito crimen lenocinii, sive in iudicio ecclesiastico, sive sæculari, n. 4 dict. l. 6.—Accusare an possit maritus uxorem suam de adulterio, si per vim ad illud fuit coacta, sive coacta, sive sine dolo ipsius fuit seducta, et de qua vi istud sit intelligendum; et quid si maritus monuit, ut fugeret, ne vi hostium opprimeretur, et illa noluit fugere, n. 1 l. 7 tit. 9 part. 4.—uxorem de adulterio an possit maritus, si ipsa de morte ipsius nuntium recepit, qua de causa secundo contraxit, n. 2 l. 8 ibid.—an possit maritus hæreticus uxorem suam de adulterio, cum ipse etiam spiritualiter fuerit fornicatus, ibidem n. 5.—Et quid si maritus ad fidem fuerit reversus, an et tunc sit locus compensationi, ibidem in n. 6.—Accusare sub qua forma debeat uxor maritum frigidum, vel ipse illam, si cum ea coire non possit, n. 2 per text. ibi l. 10 tit. 9 part. 4.—volens maritus uxorem suam de adulterio, an ad pœnam talionis subscribere debeat; n. 2 et 3 per text. ibi, l. 15 tit. 9 part. 4.—Et an idem sit dicendum, si aliquis